24.000 poliziaria
15.000 enpresari
1.250 politikari
800 espetxeetako funtzionarioak
400 kazetari
350 epaile eta fiskal
200 intelektual eta irakasle
Beste ? pertsona

42.000 pertsona baino gehiago zuzeneko jazarpena pairatzen ari dira Euskadin eta Nafarroan.

MEHATXUPEAN

mehatxua **zuri guri** eraso

Kopuru horri alderdi politiko jakin batzuen egoitzetan egon daitezkeen pertsonena gehitu behar diogu, zeren ETAk bere jopuntuan jarri baititu horiek ere; gainera mehatxuak publikoki salatu ez dituzten pertsona asko ere badaude.

Zu zeneko mehatxuak pairatu dituen pertsona bakoitzarentzat eta bere senide eta lagunentzat egoerak dakarren larritasunaz gain, jazarpen-indarkeria horrek **elkarbizitzaren oinarriei eraso** nahi die, eta, beraz, **hiritar guztiak elkartu beharko lituzke beraren kontrako eneaz kizian.** Askatasuna murriztuta dutenen alde borrokatzea da guztion askatasunaren alde lan egiteko modu bakarra.

Gure ingurako 42.000 azaleide baino gehiago lethargi bizi dinagusu, ETAren indarkeriaren sarean bezala ere, ia ez zuzeneko ditzen mehatxu, jazarpen, eraso eta estortsioen bidez. Zenbaitetan, jazarpen-indarkeria horren biktimek istilik eustea nahiago izaten dute, euren pertsona maitatuak ez kutzeko; horrek esan nahi du ezin dutela beren sufrikario azaleratu, eta, inoiko sostengurik jasotzen ez dutenez, erabateko bakardadean bizi behar dutela jazarpen-egoera hori.

Horixe da jazarpen-indarkeriak aldez aurretik erabaki duen estrategia, ETAren atentatu eta hiltektek indartua: indarkeriazaleenen kontrako ideiak jendaurrean adierazten dituzten guztiak **seinalatu, jazarri eta guzurketak bakartu nahi ditu.** Era horretan, estrategia horrek **irauteko** nahi dituen ahotsakez dira zuzeneko mehatxuak pairatu dituzten pertsonenaksoilik, baizik eta baita beste askorenak ere, hots, mehatxupean egon gabe beraien iritziak istilean – mehatxurikez jasotzeko- gordetzen dituzten pertsonen ahotsak.

Euskadi eta Nafarroako familia aparik –zaila da lopuru zehatzagoa ezagutzea– etxetik ateratzeko egu bakar izan dute aspalditik, euren adierazpen askatasunari ezarritako murriztketagatik edo ETAren estortsioari aurre egiteagatik. Pertsona horiek berezikiak bakartuta sentitzen ziren, zeren eta, gaiari hartan, gure gizartea ez baitzen gai eransizun solidario batarekin lotzeko, eta jazarpen hori jendaurrean salatzeko ere. Gaur egun, zorionez, gizartea kodu irmoan eta etengabean esaten du ETAren desagerpena exijitzen duela. Dena dela, mehatxuak ez dira orsindik ere desagertu; aitzitik, oherrera egin dute etagero eta pertsona etako iektibo gehiagorengana iritsidira. Horrekagatik uzten du ETAren izaera totalitarioa: indarkeria uzteko eskariazen bat eta zendogoa den, orduan eta gehiago hedatzen du bere jazarpena, hiritar guztien nahiak makurtu nahirik.

Alde horretatik, lada inoizkaz hazitu behar ez dugun Zerbait: pertsona jakin batzuen aurkako mehatxu etengabeak gure askatasunaren eta gure ellarbizitzaren aurkako eraso sistematikoa islatzen dueta. Guztiok gaude nahigabetuik, pertsona konkretu batzuek pairatzen duten jazarpen-indarkeriaren dela-eta. Indarkeria hori ez da alabetraktus; aitzitik, askatasun indibidualak nabarmenki murriztera behartzen du, bizitza babestu ahal izateko, eta pertsonek euren inguruarekin dituzten harremanakaldarazten ditu. Gaur, mirbila pertsonak badaezpadako neurriak hartu behar dituzte, hala nola euren **lagun edo senideekin hitzeo ezpeten, lehenjendeaurrakabesten, lehenzabatz hitzeik ez biratzeza, ohiko ibilbideak eguneko aldatzen, arrisku zapiak begiratzen...**

Gainera, larritasunak gora egiten du mehatxuak –beti ez dira publikoak izaten- "pertsonalizatu" egiten direnean, **telefono-deiek bidez, sorbeserea edo senideeraetxeetan mehatxuzko gutunak jasoz, edota espetxearen hostrako preson eguez.** Halaber, **lokelo pintada hiritarez** egindako mehatxuak ere hartu behar dira kontuan: bertan, alderdi baten sigla edo pertsona baten izenadiana baten erdian agertzen da, edota beste esamolde arrunt batzuk irakur daitezke: "zipaio, entzun, pim, pam, pum", "botako zaituztegu", "Gora ETA (m)".

Bata bestearen atzean politiki-politki pilatzen diren mehatxuetengabe horiekdira jazarpen-indarkeria; berau ez da hiltektik bezain agerikoa, baina beraren bukaerako "gaiturra" hiltekta bat izan daitekeela da beraren eragin hortzaunaren oinarria. Bestaldetik batetik, horretako indarkeriak sortzen duen **eraztuna sozialki magatzea da** orsindik ere, eta horrekere larritasun bihurtzen ditu beronen biktima konkretuen bakardadea eta sufrimendua. Horregatik, beharrezkoa da **etengabeko ellartzea ua aktiboa** erakustea, jazarpen-indarkeriak dakartzan isolamendu eta bakardadearen ondorioak arindu ahal izateko. ETAk pertsona jakin batzuengana zuzentzen badu geu guztion askatasunaren aurkako murriztketa, geuk guztiok sostengatu behar ditugu pertsona konkretu horiek, ez euren esku bide individualak defendatzeko forma bataskolitik, baizik eta baita geure askatasunari eusteko bide bakar gisa ere.

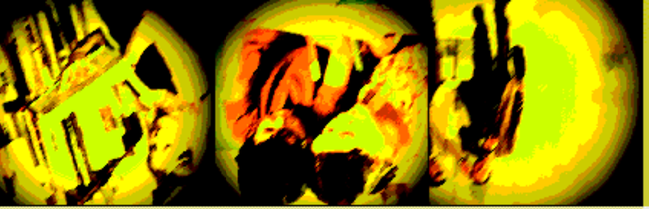

Más de 42.000 vecinos nuestros viven coaccionados o bajo amenaza de daño o la amenaza, el acoso, la ignoran y la tratan como que ejerce el entorno violento de ETA sobre ellos. En ocasiones, las víctimas de esta violencia de personas que no pueden extenderse quedados de su entorno, bien en silencio para no alarmar a los suyos, o que, a lo mejor, hay miedo de personas ven forzadas a tomar precauciones, como **pasear no ir en coche, ir a horas determinadas, cambiar todos los días los recorridos habituales, mirar bajos del coche..**

Además, a la gente sube de grado cuando las amenazas, que no siempre se hacen públicas, adquieren un carácter más "personalizado" mediante **llamadas telefónicas, cartas manuscritas en domicilios propios o de familiares, correrías a las empresas,** /sitio, hay que abandonar inmediatamente por miedo de **pintadas en lugares públicos** en las que se sigue de un partido o el nombre de una persona aparece dentro de una diana, o otras tan habituales como "zipaio entzun, pim, pam, pum", "Ce vamos a botar", "Gora ETA(m)"...

Todo esto entrañado de amenazas comprometen tres, grandes y constantes que para constituyen un vehículo de presión de que puede ser "controlado", por uno de ellos. Por otra parte, la **familia nucleo social** que en su sucita este tipo de violencia supone un apoyamiento en la sociedad y en el sentimiento de las personas **solidarias con y presente.** Por eso, es necesario una concienciación que en su sufran. Por eso, es necesario una concienciación que en su sufran. Por eso, es necesario que la violencia de la violencia de detención produce la violencia de detención. Si ETA me la ratiza en presos o presos a la ejecución **sobre** los todos que ejercen la libertad y a nuestra convivencia. Se con esta manera de salvaguardar nuestra propia libertad.

A esta cifra debemos sumar el número de personas que pueden estar en las sedes de determinados partidos políticos, a quienes ETA también ha colocado entre sus posibles víctimas, así como el de todas aquellas cuya amenaza no se ha hecho pública.

Además de la grave situación que supone para cada una de las personas directamente amenazadas y para sus familiares y allegados, esta violencia de persecución pretende **atacar las bases de la convivencia de toda la sociedad** y, por tanto, debería **comprometerla toda la ciudadanía a reaccionar unida frente a ella.** Solo defendiendo la libertad de quien la tiene coartada, trabajamos por alcanzar la libertad de todos.

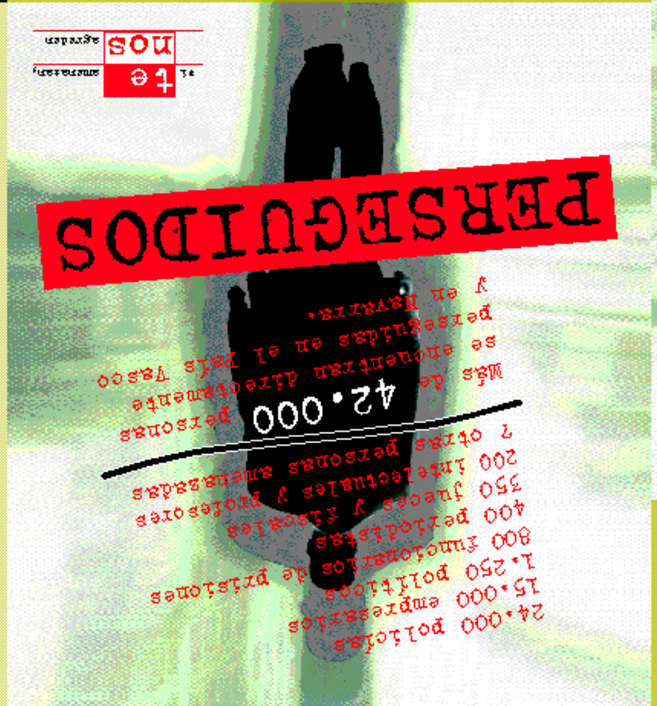

Desde hace muchos años, un buen número de familias, que no es fácil de precisar, han tenido que abandonar sus lugares en el País Vasco y Navarra por los coacciones a su libertad de expresión o por negarse a la extorsión de ETA. Se trataba de pueblos pequeños en los que se conocían entre sí y en los que no había lugares para esconderse, porque era una sociedad sana, pero no había lugares para esconderse en la que nuestra sociedad aún no había logrado erradicar una respuesta solidaria y unidaria pública de este acoso. Por fortuna, actualmente, la sociedad sobre la desesperación de ETA. Sin embargo, se mantiene ya una exigencia rotunda y permanente de que no se ha logrado no sólo no desaparezcan, sino que se desesperación de la violencia de ETA, cuando más se exige el abandono de la violencia, más exigimos su cooperación para intentar dobegar la voluntad de ETA y la ciudadanía.

En este sentido, no podemos olvidar la más que la memoria no tome sobre la vida de determinadas personas secuestradas, sino también como la única libertad y a nuestra convivencia. Se con esta

Es la estrategia premeditada de una violencia de persecución que, reforzada por los atentados y secuestros de ETA, **pretende sembrar pesadumbre en la sociedad** a todo aquel que exprese publicamente diferencias con ellos y sus ideas. De esta forma, no sólo se trata de **callar** la voz de las personas directamente amenazadas, sino también a amedrentar sus opiniones para no verse en la misma situación.

Es ahora de tratar de conseguir que la sociedad en otras muchas que, sin estar, se mueran en la mas de soledades.

Más de 15.000 empresarios, 1.250 políticos, 800 funcionarios, 400 periodistas, 350 jueces y fiscales, 200 intelectuales y profesores y otras personas amenazadas ?

Zein dira JAZARRITA dagoen pertsona batek bizi ditzakeen egoera konkretuak?

Zer egin ote dezaket nik jazarpen horri aurre egiteko eta MEHATXUPEKO pertsona baten sufrimendua notabait arintzeko?

Zaila da esatea, baina Bakearen Aldeko Koordinakundean uste dugu bizipen horietara hurbil gaitezkeela, **jazarpen-indarkeria pairatzen duten pertsona batzuek egindako zenbait adierazpenaren** bitartez:

"Lotza da hau, oso latza. Hemeretan batik bat. Begindu batek nilu hitzek edina bello du. Eskernik badirela benetako sentengu-hitzak, nilu begindak baino gehiago bello dutenak".

"Aldebatdik, ez dutzainokoko lagun edo senideetik konprometitu nahi, baina, beste aldetik, eunik zuekin konpromitzea nahi dutelakoxkiki. Konkresan ikaragarria da, baina benetakoa".

"Batzuek Davidenizaun papuanean zintzilikikesi nahi guittate, munkatuta, baina aldi berean gardenak, existituko ez bagina bezala".

"Hemi bondako pertsona asko eta askok esan didate nazka sentitzen dutela pintada hoi ikusteun (N entzun, pim, pam, pum), baina inor ez da kentzen ausartzen. Funtsek pitten duten beldurmaren sua da, eta denok ersetzen gaitu".

Adierazpen horiekiga rbi erakusten digute jazarpen-indarkeriak sortzen duen bakardade egoera. Ingurunetko pertsonekarriskuan jartzeko beldurrak zail bihurtzen du laguntza eskatzea. Horregatik, kontzientzia hartu behar dugu metatzua sufritzen duenak pairatzen duen benetako asfixiasun galbahizeta **geitza gue sostegupaes kaintzeko inziatiba kartzes dagunok. Ellarrizbeta, lagunta sua, lerta adiesartea jakinaarzitako mekatzuen atzesa, pintadaksatu, ellartasun ekitaldietan parte hartu...**, horiek guztik igure es lu dauden ekintza xumeak dira, eta pertsona hortensufrimendua arintzen lagundukodute–tzan ere, pertsona horietako batzuk gure ezagunakdira-

ritz egitea –labur bada ere- eta ellartasuna adierartea, beraz, laguntza batkagarritzen izan daikeke pertsona horiei beste une batzuetan, metatzuaren aurrean sentitzen diren uneetan, hainzuten ere. Horrenbestez, gizartezibilakgai izan behar du benetan egoera bidegabeak sortzen duen lezka transmititzeko, baita politikan edo lanbidejakin bateanartizeagatik merezi duten lanapen positiboa jakinaztzeko ere; haber, hori guztia ellartasun aktiboa eta sostengua adierazten duen jarrera koherente bihurtzeko konpromiseo ere hartu behar du gizartek.

"Zergatik baxun nsaku behar ote diot semenk ez dela komenigarria bere gelukidean aurreun bere aitu ekzaina d du esatea? Lan dinok Zein diren esan behar ote digute betikoek beste guttioi?"

"Aspaldi honetan tinxkougo pasatzen ari nati. Familiak ez dit zer uapegiratzen, baina hau guztia (Udalu) bakatu dodin edo nik utz d ezdian nahi dute kiziki, funtsek bakean utz guttzuten, bake tistean".

"Gurasoburtzuek amorratzik deitzen diete euren semeakbei, nireusengandik aman daitezen, eta beste gurasoburtzuengan ikusten ez dodan kdina batez egitendute, nire ala bakzebait hutsatu ahal bate ezlulu".

Adibide horiek garbi erakusten dute ELAren indarkeriak noraino eraman gaituen aurreiritzi inkontzienteak tartzen, hala nola lanbidejakin batzuk mespretxatzen eta lanbide horietanari diren pertsonakbaztertzen edo destalifikatzen. Eurekez duten erantzukizun bategozten diegu, zeren ELA baita gizarteak sufritzen duen terrorearen erantzule balaam.

Aurreiritzi horietatik tikatu behar gara, inork ez dezan bere lanbides ezlutatu behar edo bere idea kistiku behar. Gizarte normalizatu batlortulo badugu, ezinbestekoa da etorkizunean ere pertsona gehiago dedilatzen lanbide horietan, zeren funtsezkoak baitin zuzenbide estatu demokratikoarentzat. Gainera, **iruzkin tisotidarienaurreanisittzen ez bagara**, mehatxupean dauden pertsonen sufrimendua arindutko dugu, eta horrekin batera, indarkeria legitimazio sozialikgabe uzten lagundulo dugu.

"Homen taikitenoa den Euskadi honetan, askok dakiu behanko lukete Zein gogorra den lagunen arteko potzouri utzi behar izatea. Matek ez dauden eraso nire "kizkurtekin"; armatuta doa, eta hori, diotenez, arriskutsua da".

Txikiteoko "lagunek" pentsa dezaketena gorabehera, bizkartzainen eginkizuna pertsona baten bizia babestea da. Ez gaitezen engainatu: benetako arriskua pertsona jakin batzuk zelatatzen ibiltzen direnak horiek dira, salatzen dituztenaketa beraien puntuahulen berrieman dezaketenak, hau da, azken batean, beraien estrategia bortitzari aurren egiten dietenen hitzaileak. Ondo jakin behar dugu **mekatzupean dauden pertsona edo beraien familiaren eodoan egotenkisostengu ezmangodiela eta, ez uri batean, esatitzea duten balanladen eta ahoadu soziala ariadulo dirzela.** Jasaten duten egoera lkaragarritari ezin gehitu diezakiokegu gure zuolagabeleriaksortzen duen mina.

Jabegaitezen beraien egoeraz; izatez, **gugan are badu eraginik. Sostengua behar dute.** Gure arteko guztio klaguntza eman diezaiekegu, indarkeriak bakartu ezditzan. **Erantzun dezagun erakutsi diezaiegun gure hurbiltasuna, ellartasun adierazpenen bidez.**

Mehatzupean dagoz, ez qara libre.

"Uste dut –eta espero dut, esta?- rentzutzuna eta benetako elkarbizitza demokratikoa nagusituko direla azkenean, eta (Agapy) harrbeste airaze et a harrbe ste egun utzi dizugun guztioi esker, hau guztia, noturbak, iraganeko amesgaitzo bat bainoe I dela iuango".

MEHATXUA ZURI, ERASOA GURI

jazarpen-indarkeriarik ez, elkarrekin sakatzasunaren alde

Gesto por la Paz

Euskal Herriko Bakearen Aldeko Koordinakundea

www.gesto.org • gesto@gesto.org

BBVA P.I. 10-152 ~ 48080 Bilbao - Tlf.: 944 153 929 Faxa: 944 153 285 Kutxa P.I. 3.003 ~ 20080 Donostia - Tlf.~Faxa: 943 290 000 Laiz P.I. 2.657 ~ 01080 Vitoria-Gasteiz - Tlf.~Faxa: 945 226 838 Ibercaja P.I. 176 ~ 31080 Iruña-Pamplona - Tlf.~Faxa: 948 233 453

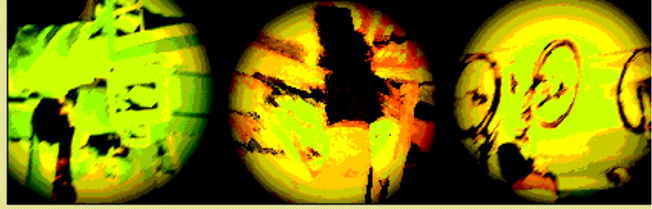

"Esteos daude, mujrdude. Sobre todo on dar pedidos. Uhn mahuk wile mas que ahu pulabuns. Mesnos mal que hujrendurzeu pulabuns e apoyo que wkan mas que mi mnuuns"

Eskes de batzuen nos deuzbien ezituzkion: e ta bi metro que protoza ir hoketa de desenvolvendo ezteodo ezto sobre o que yo dige (el phumhmirnro) pun que los jueces nos dijeron en pat, en ttiez pat"

"Ollhmmrnro ro sobry pun mo pon. M funtiu no mz repondn nuu, pero pendo que estu desenvolvendo ezteodo ezto sobre o que yo dige (el phumhmirnro) pun que los jueces nos dijeron en pat, en ttiez pat"

"Mgunos pulas llnun ulnuu mrnz e ras nhos pun que se vigilen del nho, lo hncen con gesto uno no ven ozros pulas; omo si mi figr es pulten conugurugo"

Al contrario de lo que pueda pensar "compañeros" de Kikiñeo, e ¢omenzado de los guardias pelias e proteger la vida de una persona. No esa agaznos: «Vendadno pelgo o ¿qué quiere sochan a ¢ertos personas, quieres dedebtar y ¢ytsnde posible momentos en que podan ser ¢yuhe nbeer y, en definitiva, quieres secnhan e quien se ¢ongan e su ¢ertagia ¢ro ebnb. Debemos ¢ser ¢o ¢ictenles de que **¢ster juntos ¢ere es ¢ere ¢ersona ¢ere ¢ere**. A ¢ yuhe ¢ ¢ertagia ¢ro ¢